

01	06	16	26	36	46	56	66	76	86	96	01	11	21	31	41	51	61	71	81	91	00
100	98	96	94	92	90	88	86	84	82	80	78	76	74	72	70	68	66	64	62	60	58

EK:n tiukka asenne lämmittää rihtä

Suomessa on totuttu siihen, että vaikeat asiat ratkaistaan kolmikanta-neuvotteluissa.

Työmarkkinajärjestöt ovat vahtineet tarkasti, ettei esimerkiksi elä-keikää koskevia ratkaisuja tehdä ilman niiden myötävaikutusta. Näin siitä huolimatta, että monet päätökset koskevat myös muita kuin neuvottelupöydissä olevien järjestöjen jäseniä.

Elinkeinoelämän keskusliitto EK on pyrki-nyt jo pitkään eroon keskitetyistä tulopoliittis-ta kokonaisratkaisuis-ta. Siitä huolimatta viime neuvottelukierroksella syntyi jälleen keskitet-ty sopimus vuosille 2011–2013.

Raamisopimukseksi ristityssä sopimukses-sa päätettiin palkkojen lisäksi muun muassa isyysvapaiden pidentämisestä ja työttömyys-korvauksiin tehtävistä muutoksista. Varsinai-seksi ongelmaksi on myöhemmin osoittautu-nut sopimus työntekijöiden kolmen päivän koulutusoikeudesta. Vieläkään ei ole päästy yksimielisyyteen, mitä sovittiin.

EK:ssa raamisopimuksen hyväksyminen johti vaihdoksiin järjestön johdossa. Petty-mystä kuvaa myös se, että koulutuskiitasta on tullut tulppa kaikella muullekin sopimiselle.

Pääministeri Jyrki Katainen (kok.) pyysi joulukuussa työmarkkinajärjestöiltä esitystä keinoista työurien jatkamiseksi. Yhteistä näke-mystä ei saatu määräaikaan mennessä. Vai-kutti siltä, ettei ainakaan EK:ssa ollut suuria halujakaan. Lopputuloksena oli, että järjestöt jättivät omat esityksensä.

EK:n listan kovin vaatimus on yhteisövero-prosentin laskeminen nykyisestä 24,5 prosentista 15 prosenttiin. Kokoomuksen edus-kuntaryhmän puheenjohtajan Petteri Orpon mielestä esitys oli odotettu, mutta se ei ole realistinen.

Yrityksen pääomarakenteen vahvistaminen yhteisöveroprosenttia laskemalla on perustel-tua siinä tapauksessa, ettei hyötyä ulosmitata osinkoina, vaan rahat käytetään yrityksen ke-hittämiseen. Yksi vaihtoehto olisi Viron malli, jossa yrityksen tuloksesta maksetaan veroa vasta kun rahat otetaan yrityksestä ulos.

EK esittää myös eläkeiän alarajan nostamista 63 vuodesta ainakin 65 vuoteen sekä nollaratkaisua palkkoihin. Mitään veroja ei saa EK:n mielestä korottaa. SDP:lle eläkeiän nostaminen on erittäin vaikea asia.

EK:n tiukka linja näkyy myös siinä, miten järjestö suhtautui työministeri Lauri Ihalai-sen (sd.) esittämään ja pääministeri Kataisen kannattamaan esitykseen tuloneuvottelujen aikaistamisesta maaliskuulle. Aikaistaminen sopii EK:lle, jos lähtökohtana on nollalinja

Vaalit uusiksi

Hallinto-oikeus on määrännyt viime syksyn kunnallisvaalit uusittavaksi Sipooissa. Syy on se, että ääntenlaskuun oli osallistunut vaaliehdokkaita ja heidän lähisukulaisiaan.

Sipoon vaalitulosta ei ole väitetty vääräksi, joten mistään vaalien tuloksen muuttamisesta ei ole ollut kysymys. Kysymys on yksinomaan vanhan tavan noudattamisesta.

Vaaleissa ehdokkaana oleminen ei ole este sille, että henkilö voi olla jäsenenä oman alu-eensa vaalilautakunnassa. Kunnan keskusvaa-lilautakunnassa ei ehdokas voi istua.

Ehdokkaat ovat voineet osallistua myös ään-tenlaskuun, eikä laki kiellä sitä nytkään. Viime kesänä annetun ministeriön suosituksen mu-kaan äänten alustavaan laskentaan ehdokkaan ei olisi kuitenkaan soveltaissa osallistua.

EK:n toimitusjohtaja Jyri Häkämies haluaa yhteisöveron 15 prosenttiin.

palkankorotuksissa. Tämä ei kelpaa työmark-kkinajärjestöille.

Ei ole ihmeikään, etteivät järjestöt saaneet yhteistä esitystä aikaiseksi. SAK:lle verojen ki-ristys sopii. Verotettavaa löytyy SAK:n mukaan muun muassa kiinteistöistä, listaamattomien yhtiöiden osinkotuloista, ylimmistä ansio- ja pääomatuloista sekä perinnöistä. Orpon mu-kaan SAK:n esittämä metsätilamaksu ei sovi kokoomukselle.

EK:n tiukentunut asenne ja ylimoitetetut vaatimukset hallituksen puoliväliriihiin läm-mittävät ilmapiiriä entisestään.

Hallitus olisi toivonut työmarkkinajärjes-töiltä apua vaikeiden päätösten tekemiseen. Toisaalta hallituksella on nyt vapaat kädet käyttää sille kuuluvaa valtaa.

Hallituksen pitää pystyä tekemään sellaisia päätöksiä, jotka tukevat talouskasvua ja koh-televat kansalaisia tasapuolisesti. Myös niitä, joilla ei ole edustusta työmarkkinapöydissä.

Hallituksen puoliväliriihessä pitää muistaa, että EK:n ajama tulojen nollalinja on maa-talouden osalta jo nyt pahasti miinuksella. Nykyinen hallitus on leikannut viljelijöiden tuloja suhteellisesti eniten. Tulojen alennus-linja jatkui EU:n budjettiraimista sopimisen yhteydessä.

Hallituksen pitää nyt tehdä itsenäisiä pää-töksiä, joista vastuuta ei voi siirtää muille.

”Tulojen nollalinja on maatalouden osalta pahasti miinuksella.

”Tulojen nollalinja on maatalouden osalta pahasti miinuksella.

Sipoo aikoo valittaa päätöksestä, mikä on hyvä asia. Monissa kunnissa voi tulla vaikeuk-sia, mikäli ehdokkaat eivät enää saa osallistua vaalien käytännön järjestelyihin. Vaalilau-takuntiin tarvitaan paljon väkeä eikä sitä ole nykyisin enää automaattisesti tarjolla. Aiem-min vaalilautakunnassa istuminen oli kunnia-asia, mutta nykyisin halukkaita ei riitä enää vanhaan malliin.

Tuntuu myös lliioitellulta väittää, että ehdokkaana oleminen voisi olla este olla mukana alustavassa äänten laskennassa. Laskenta tehdään yhteistyönä, eikä kukaan yksinkertaisesti pysty väärentämään tulok-sia, vaikka kuinka yrittäisi. Sellainen vaatisi kaikkien laskentaan osallistuvien yhteistyötä eli salaliittoa, mikä on käytännössä mahdotomuus.

KOLUMNI: KATJA KOLJONEN

Näkymättömät viholliset

Se käy mielessä hiuksia värjätessä, ko-netiskiainetta annostellessa, pakasterasi-aa mikroon laittaessa, kosteusvoidetta le-vittäessä ja jopa sohvalla källötellessä.

Mitä mömmöjä tästä kulkeutuu elimis-töni?

Joku voi syyttää vainoharhaiseksi, mutta mielestäni huoli kemikaaleista on aiheellinen.

Joka ikinen sohva on kyllästetty palo-nestoaineilla ja kenkä käsitelty kosteutta hylkivillä yhdisteillä. Kaikkien näiden si-nänsä hyödyllisten kemikaalien kerran-naisvaikutukset ovat arvaamattomia.

Kuulemma vaatekaupoissa myyjät jou-tuvat käyttämään kumihihanskoja purka-essaan kaukomaista tulevia vaatekuor-mia. Niiden valmistuksessa käytetyt ke-mikaalit ovat niin voimakkaita, että ne saavat ihon syntyhyämiään.

Vaatteiden kemikaaleista on itselläni-kin kokemusta.

Ostin farkut, jotka ensimmäisen pesun jälkeen löyhkäsivät voimakkaasti rikkile. Housut jalassa alkoi päättä kivittää. Pes-in ne korkeassa lämpötilassa useamman kerran, mutta hajui pysyi.

Lopulta palautin farkut liikkeeseen. Ne otettiin mukisematta vastaan ilman

katja.koljonen@maaseuduntulevaisuus.fi

Päätoimittaja
Lauri Kontro

Toimituspäälliköt
Jussi Martikainen
Tiina Taipale

VIERASYLIÖ

Metsistä löytyisi kasvua ja työpaikkoja

Kymmenessä vuodessa vien-titeollisuudesta on hävinnyt 100 000 työpaikkaa. Vaihوتا-seen 12 miljardin euron ylijää-mä on vaihtunut alijäämään. Valtion velka on puolitoistaker-taistunut viidessä vuodessa.

Metsäsektori tuottaa lähes 30 prosenttia Suomen nettovien-tituloista. Jalostuskapasteetti supistuu kuitenkin vaarallista vauhtia. Metsien kasvusta hyö-dynnetään enää vain puolet.

Hallitus kaipaa kipeästi kas-vua ja työllisyyttä tukevia keino-ja ohjelmansa välitarkasteluun.

Metsäteollisuus esittää halli-tukselle perustellusti vaatimuk-sia, joilla sen kilpailukykyä ra-pauttaneita päätöksiä kompen-soidaan tai puretaan. Kysymys on useiden satojen miljoonien eurojen rasituksesta, joita kilpai-lijamailla ei ole.

Perinteisesti myös SAK on kantanut vastuuta vientiteol-lisuudesta. Nyt SAK kuiten-kin esittää 200 miljoonan euron vuosittaista kiinteistövero-a maa- ja metsätalousmaahan. Metsätalouden verorasitus ki-ristyi kolmanneksella. On mahdotonta nähdä, että tällä tu-ettaisiin kasvua ja työllisyyttä.

Kaksinkertainen verotus ko-ettaisiin täysin epäoikeudenmu-kaisena – erityisesti niillä alueil-la, missä jo nyt puuta on vaikea saada kaupaksi.

Kiinteistövero lisää pirstoutumista
Metsänomistajat reagoisivat kiinteistöveroon voimakkaas-ti: puukauppa hiljenisi, vastak-

Ehkä puhtaan ruoan ja kädentaitojen arvostus on paluuta agraariyhteiskunnan arvoihin. **SUVI KERTTULA ILTA-SANOMISSA**

Jatkuva verotuk-sen muuttelu aiheuttaa markkinahäiriöitä.

kainasettelu jokamiehenoikeuk-sien, luonnonsuojelun, metsäs-tysvuokrien ja metsäteiden käy-tön suhteen roihahtaisi.

Oikeudenmukaisen järjestel-män luominen olisi mahdotonta ja se maksaisi paljon.

Pitäisikö rehevän kasvupoh-jan järeän tukkipuuston met-sähehtaarria verottaa samalla maksulla kuin aukoksi hakattua hehtaarria? Taimikkovaltaisella tilalla tulot saattavat olla vuosi-kymmenten päässä.

Lisärasitteet saattaisivat siir-tää pieniä tiloja kokonaan met-sätalouden ulkopuolelle. Keski-määräinen metsätila on alle 30 hehtaarria. Ei 200 euroa vuosit-taisena kiinteistöverona saisi te-hostamaan tällaisen tilan hoi-toa, mutta kannattavuuden se kyllä veisi.

Metsästä tulisi helposti har-rastustila. Jos tila jaettaisiin, puolittuisivat maksutkin, mo-lemmat uudet omistajat pääsi-sivät metsästysseuran jäseniksi, ja silti tila tuottaisi polttopuut omasta metsästä.

Yrittäjämäiselle metsänomis-tajalle vero olisi puhdas kulura-site, jonka vaikutusta yrittettäi-siin ulosmitata vaatimalla ko-vempaa puun hintaa ja laajape-

räistämällä metsänhoitoa.

Metlan puumarkkinakyselyn mukaan myös puunostajat pitä-vät kiinteistöveroa huonoimpa-na keinona puumarkkinoiden kehittämisessä.

Metsiin tarvitaan lisää yrittäjyyttä
Kiinteistöveron johdannaista – metsätilamaksua – on esitet-ty jopa johtavien poliitikkojen piiristä eräänlaisena kiinteistö-veron light-versiona lisäämään puun tarjontaa.

Vaikka maksuun rakennet-taisiin täysi vähennysoikeus säännöllisen puukaupan yhtey-dessä, liittyisi siihen pitkälti sa-mat ongelmat kuin kiinteistö-vero-on. Lisäksi leimikkokoon pieneneminen heikentäisi koko ketjun kannattavuutta entises-tään. Metsänomistajat kokisivat maksun hyvin epäoikeudenmu-kaisena.

Kasvua ja työllisyyttä lisä-maksu ei varmuudella edistäisi.

Itse asiassa puumarkkinat toimoivat juuri niin hyvin kuin niiden voidaan olettaa nykyra-kenteella toimivan. Viime vuo-det ovat osoittaneet, että jatkuva verotuksen muuttelu aiheuttaa markkinahäiriöitä.

Kun kasvua ja työllisyyttä haetaan, on katse syytä siirtää markkinoiden rakenteisiin: ti-lojen pirstoutumiseen ja omis-tajien ikääntymiseen sekä puun kysynnän vähenemiseen. MTK tarjoaa ratkaisuksi yrittäjämäis-tä metsätaloutta.

Hallitusohjelman välitarkis-tukseen tulisi kirjata metsäta-

lousyrittämisen periaatteet ja laatia toimenpideohjelma sen edistämiseksi. Mallia voidaan jälleen kerran katsoa lahden ta-kaa.

Ruotsalaisella metsätaloudel-la on normaalit yritystoiminnan mutta myös metsätalouden eri-tyisverosäädökset. Ruotsalaiset metsätalousyrittäjät eivät mak-sa perintö- ja lahjaveroja eivätkä kiinteistöveroja. Ruotsissa toi-mitaan yrittäjämäisemmin.

Yrittäjämäisen metsänomis-tamisen olisi syytä olla vapaaeh-toista, mutta houkuttelevaa. Metsänomistajille, jotka va-litsisivat yrittäjämäisen met-sänomistamisen, tulisi tarjota yrittäjän oikeudet ja velvolli-suudet. Velvollisuutena voisi olla yrittäjäläkevakautuksen ottaminen (Myl), joka kartut-taisi eläketurvaa ja edistäisi su-kupolvenvaihdoksia. Samalla se säännöllisenä maksuna kan-nustaisi pyrkimään tasaiseen tulovirtaan.

Verohuojennus luovutusvoittoihin
Yrittäjämäisen metsänomista-misen verotus olisi järkevää ir-rottaa pääomatuloverotuksesta esimerkiksi yhteisöveron tasol-le. Kannustimena tilakoon kas-vattamiseen tulisi olla mahdolli-suus tehdä täysi metsävähennys uuden tilan hankintahinnasta.

Metsätilojen kasvua rajoittaa vapailla markkinoilla olevien metsätilojen puute. Tehokkain ratkaisu tarjonnan lisäämiseen olisi määräaikainen metsätilo-jen myynnin luovutusvoittove-

ron huojennus. Tämä kannus-taisi luopumaan metsänomis-tuksesta silloin, kun kiinnostus tai ammatitaito ei riitä metsä-omaisuuden hyödyntämiseen.

Metsätilojen sukupolven-vaihdosten verohuojennus olisi tehokkain keino metsänomista-jien ikääntymisen ja tilojen pirs-toutumisen pysäyttämiseksi. Maataloudessa vastaava järjes-telmä toimii hyvin, mutta met-säyrittäjältä tämä mahdollisuus puuttuu.

Metsänomistajien keski-ikä laskisi kymmenen vuotta ja tilojen keskikoko kasvaisi kym-menen hehtaaria, tulisi Metsän-tutkimuslaitoksen laskelmien mukaan noin kahdeksan miljoo-naa kuutiota lisää puuta markkinoille – kahden uuden sellu-tehtaan tarpeen verran.

Toisin kuin uudet lisärasi-teet, yrittäjyys saisi aikaan tasai-semmat puumarkkinat ja kan-nattavamman elinkeinon.

Koska yrittäjätatuksen saa-minen edellyttäisi tilakoon kas-vattamista, vähenisivät ikäänty-misen ja pirstoutumisen haitat. Edellytykset uusille investoin-neille paranisivat ja myös vero-tulot lisääntyisivät.

Voittajia olisivat niin met-sänomistajat, palkansaajat kuin teollisuudesta ja koko suomalai-nen vientiin nojaava kansanta-lous. Silloin syntyy pääminis-terin perämiä työpaikkoja ja kasvua.

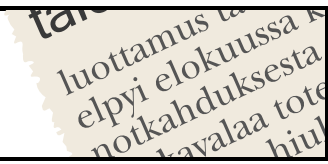
MIKKO TIIROLA
Kirjoittaja on MTK:n metsävaltuus-kunnan puheenjohtaja.

Pulka-mäessä Iso-Syötteen tykkylumilla

Harva talvilomalla pohjoi-simman Lapin hiihtokohtei-siin suuntaava arvaakaan, millaisia maisemia Suomen eteläisimpinä tunturina it-seään mainostava Iso-Syö-te Pudasjärvellä tarjoaa. Vuoden ikäinen **Vilho Kar-pinen** pääsi ensimmäisellä talvilomallaan nautiskele-maan Iso-Syötteen pulk-kämäestä aurinkoisessa kelissä.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimi-tukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

LEHTIKATSAUS

Kotiruoka kunniaan

Iltalehti toivoo, että kotiruuan arvostus nousisi ruokaskandaa-lien seurauksena.

”EU-aikakaudella maiden vä-lisen kaupan kaikenlaista val-vontaa on heikennetty ja yhä suurempi osuus ruuastamme on peräisin tuhansien kilometrien päältä. Vaikka elintarviketur-vallisuuteen ja elintarjajasuojaan liittyvät määräykset ovat tus-kin koskaan olleet niin tiukkoja ja yksityiskohtaisia kuin nyt, sil-lä ei ole paljon merkitystä, ellei niitä noudateta ja noudattamis-ta valvota. Euroopan laajuisilla markkinoilla voi monelle yrittä-jälle tulla liian suuri houkutus tienata petoksella jättäjäisvoitot. Monipolviset tuotanto- ja al-hankintaketjut ovat hyvin vai-keita valvottavia ja ”omaval-vonta” pettää, mikäli yrittäjä on

epärehellinen.”

”Toivottavasti tämän meta-kan seurauksena kuluttajien aktiivisuus ja kotiruuan arvostus edes hieman lisääntyvät. Kun tekee itse alkuperäisistä raaka-aineista, tietää mitä suuhunsa pistää eikä ylimääräisistä lisä-aineista ole pelkoa.”

Suomalainen kansantauti

Alkoholi on **Itä-Savon** mukaan edelleen suomalaisen yhteis-kunnan hysyhtely tabu.

”Tutkimusten mukaan liialli-nen alkoholinkäyttö on yhä use-amman työikäisen ongelma. Ky-se on vakavasta kehityksestä, jo-ka on syytä nostaa julkiseen kes-kusteluun.”
”Alkoholin liikakäyttö on yk-si vakavimmista terveysuhkis-ta. Siihen liittyvät kuolemansyyt ovat työikäisten yleisimpiä kuo-lemansyytä. Alkoholin aiheutta-mien terveysongelmien määrä on suorassa suhteessa sen kulu-tukseen.

Liiallinen viinankäyttö kan-nattaa avoimesti tunnustaa suo-malaiseksi kansantaudiksi: yh-

deksi sairaudeksi muiden jouk-koon. Se helpottaisi alkoholiin suhtautumista ja myös auttaisi houkkuun joutuneiden palautta-mista terveemmälle pohjalle.”

Lobbarit asialla

Päivittäistavarakaupan ketju-jen pääjohtajat ovat **Aamuleh-den** mielestä omalla asialla.

”Keskon pääjohtaja Matti Halmesmäki ja SOK:n pääjoh-taja Kuisma Niemelä eivät hoi-taisi tehtävänsä kunnolla, jos he eivät ajaisi oman yhtiönsä etua silloin kun he näkevät sen tavalla tai toisella uhattuna. Normaalia lobbauskäytäntöä on myös se, että oma etu piilote-taan yleisen edun taakse.

Nyt pääjohtajat kokevat uh-katekijäksi kilpailulain mu-toesityksen.” Pääjohtajien mu-kaan se johtaa kuluttajahintojen nousuun.

Todisteeksi ei kuitenkaan riitä yksin se, että pääjohtajat sano-vat näin. Lakimuutos on tehtä-vä huolellisesti, ja jos ongelmia ilmenee, lakia on sen jälkeen korjattava.”